

В. 67. Послѣ смачкайте ги (зръна-та отъ хардалъ) или ги смелѣте, па ги разквасѣте съ оцетъ и насыпѣте кашикъ-тъ въ гърнета. *Л. Д. 69 р. 214.*

Раскиѣж *м. св.* разорву, разломаю: А погача-та баща-та на момче-то и—мома-тъ, ще я раскиѣжъ по поле-то, и забѣлѣжватъ, че отъ коя страна ся по-више откине—щастлива ѣ. *Ч. 93.*

Раскипѣж *м. св.* **Раскипѣвамъ** *м. дл.* вскипячу: Силни бури и фортунни свирѣпо разволнуватъ и разкипѣватъ морето.

Раскиѣж са *м. св.* **Раскиѣчювамъ са** *м. дл.* разукрапуся,—аюся.

Расклѣтъж *м. св.* **Расклѣт(у)вамъ** **Расклѣщамъ** *м. дл.* расшатаю,—тываю; раскачаю,—чиваю; всколеблю, колеблю: Ние сме дължни да расклѣтиме добре съсудѣтъ, въ който са намира гнилата и водата, и послѣ да я оставиме да са уталожн. *З. 201.* По между тихото шумулене на листе-то, зашъпърка, затрѣща нѣщо, ту расклащаше мамулитѣ, ту са спираше. *Зк. 142.* Гласъ-тъ расклѣтва въздуха, та може да улесни паданіе-то на грѣма. *Л. Д. 1869 р. 84.* Расклѣтѣте какъ да было въздуха и тоя си чиясъ ще духне вѣтѣръ. *ib. 1871 р. 92. (о жидкости)* възболтаю, възбалтываю: Строи въ една чияшъ прѣсно яйце, сипи вѣтрѣ и една чияшъ добръ ракыж,—испий смѣсенъ-ты въ чияшъ-тъ, като ги расклѣтишь прѣвъ добръ. *ib. 145.*—са, раскачаюся,—иваюся; потрясуся,—аюся; расколышуся: Земя-та съ голѣмъ или малкъ сила ся расклѣти та ся люѣе като на водни волны. *Л. Д. 1873 р. 70.* Отъ хласканіе-то и удряніе по главъ-тъ на много дѣтца ся расклаща мозъкъ-тъ въ главъ-тъ. *ib. 1869 р. 103.* Самото море ся расклѣти издѣно. *Р. С. 47.*

Раскисавѣж са *м. св.* **Раскисавѣвамъ са** *м. дл.* одѣлаюся вялымъ, разнѣжнваюся: Раскисавилъ ся, като клисава турта. *Ч. 218.* Не дѣйте ги (дѣца-та) оставя да ся разглежятъ и раскисавать. *Л. Д. 72 р. 142.*

Расклонѣж *м. св.* **Расклонѣвамъ** *м. дл.* развѣтвлю,—яю. —са, развѣтвлюся,—яюся: Кѣлко го (цвѣте-то) йнка прецрѣша И цвѣтѣ-то се разклѣни Разклѣни йѣще разцвѣтѣ. *Д. 15, 61—63.* Артерията са расклонѣва се повече—и—повече. *З. 168.* **Расклонѣне** *с. с.* развѣтвленіе: При това расклонѣне ако прибавимъ и частны-ты нарѣчія ние щемъ пмамы за изычно-то словенско дръво слѣдующій образъ. *Л. Д. 1872 р. 206.* Нѣкои расклонѣния отъ тази формация раздѣлятъ това равнище отъ друго едно по-малко равнище, кое-то прѣминахъ сутрѣнта. *ib. 1876 р. 133.*

Расклонѣж са *м. св.* раздамся: Горице ле лилѣкова, Разрѣди ся, расклѣни са! Стори мѣнѣ пѣтъ да мина. *Пк. 16.*

Раскѣвниче *с. с.* спорышъ, сказочный цвѣтокъ, приносящій счастье: Ти срѣщу Ивановъ-денъ иди въ гора-та, и тамъ, кога-то цвѣ-